

Jeg har også bemærket, at mine danske Nordisk Råd-kolleger fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti holder lav profil i de her sager.

Så til selve redegørelsen. Vi finder, det er godt og vigtigt, at der gøres en del ud af arbejdet med grænsehindringer. Det er meget tiltrængt. Det har vi forsøgt i en del år. Men vi synes, det er en god model, at den tidligere statsminister tager kontakt på ministerplan hen over grænser og bureaukratier.

Jeg vil godt sige i den forbindelse, at den socialistiske grønne gruppe ikke hele tiden har været stærk tilhænger af det, men vi tror på, at der kan blive noget fornuftigt ud af det nu, og vi ser frem til at se resultatet af det arbejde, der bliver udført.

Et eksempel på ungdomsområdet: Min venstregrønne gruppe foreslog, at vi fik vedtaget i Helsingfors sidste år, at der rekommanderes en målrettet oplysningskampagne for at kunne tage et nordisk uddannelsesår i et andet nordisk land end hjemlandet. Den ret er godt nok 10 år gammel, men nu oplyser Ministerrådet i sin allersejeste melding, at man er på vej med en informationsstrategi, der kan synliggøre ordningen, og vi vil hilse det meget velkommen, at det bliver sådan.

På uddannelsesområdet påstår beretningen, at NORDPLUS-junior, støtteprogrammet for bl.a. folkeskolen, i fremtiden bliver mere synligt og lettere at søge. Indtil nu har danske folkeskoler kunnet søge via den danske forening Norden. Det har også udsendt et nyhedsbrev til alle skoler og har et kontaktnet af aktive folkeskolelærere og lokalforeninger i hele landet. Hele det netværk af kontakter har Ministerrådet faktisk kasseret, og skolerne skal nu søge via et svensk administrationskontor.

Er det synliggørelse? Er det forenkling? Jeg er godt opmærksom på, at der har været afholdt en licitation, men der er god grund til at være meget opmærksom på, at man har alle parametre med, når man ser på, hvad det er for ting, man lægger vægt på, ikke kun de økonomiske. Jeg har sagt og skrevet om dette før, og jeg agter at blive ved, indtil kritikken tages alvorligt.

Jeg er også bekymret over realiseringen af den rekommandation, der også tidligere her i dag har været snakket om, nemlig rekommandationen omkring lovvurderinger. Jeg forstår på Venstres ordfører, at regeringen er godt i gang med at udføre den rekommandation, og jeg skal hilse det velkommen, hvis det er tilfældet. Jeg

synes også, at det er på høje tid, at man gør noget ved det, men regeringen skal jo ikke klandres for det, de så trods alt får sat i gang.

Jeg ved, at man i Norge har gennemført projektet, og jeg går ud fra og håber, at samarbejdsministeren og den danske regering nu her senere i dag vil præcisere, at det også vil blive gennemført her i Danmark og i det danske Folketing.

Vestnorden er kommet i fokus både i beretningen og i en ny rapport fra Ministerrådet. Det er positivt, og jeg vil spørge ministeren, hvilke muligheder han ser for, at en flyforbindelse mellem Færøerne, Reykjavik og Nuuk kan forbinde de tre vestnordiske hovedstæder. Ministeren er jo også trafikminister i Danmark og medaktionær i Grønlandsfly.

Det ville være godt, hvis Danmark her og på andre områder kunne bidrage til at udbygge det nordiske samarbejde i stedet for at bremse det på område efter område. EU's Østudvidelse betyder, at der er ekstra brug for regionalt samarbejde og for at få nordisk brobygning.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg bad om ordet, fordi jeg synes, at hr. Kristen Touborg – måske ikke sin vane ukendt – var for venlig. Hr. Kristen Touborg sagde, at den nuværende samarbejdsminister ikke var den, der havde det største problem. Det er rigtigt, men jeg synes – det betyder ikke, at han ikke har et stort problem – han *har* et stort problem.

Den tidligere samarbejdsminister, nu økonomi- og erhvervsministeren, viste sig aldrig nogen steder i nogen sammenhæng. Det gør han stadig væk ikke på trods af, at det er ham, der har raget flest ressourcer til sig, også i nordisk sammenhæng. Men den nuværende samarbejdsminister har altså kun deltaget i halvdelen af de møder, der har været på ministerplan i nordisk sammenhæng, siden han overtog opgaven.

Og det er altså den, der har det samlede nordiske ansvar. Bortset fra justitsministeren, som jeg gerne vil rose for at passe arbejdet, så er De Konservative de værste. De konservative ministre passer ikke deres nordiske arbejde, og finansministeren gør heller ikke.

Det er dem, der er værst. Så er der syndere sådan i mindre grad, men det er her, den er gal, og derfor synes jeg, at det ikke bør stå uimodsagt, at samarbejdsministeren ikke har noget stort